

Fiskundersökningar i Tommarpsån och Verkaån 2014

Österlens Vattenråd

Eklövs Fiske och Fiskevård

Anders Eklöv

Eklövs Fiske och Fiskevård
Hästad Mölla, 225 94 Lund
Telefon 046-249432
E-post: eklov@fiskevard.se
Hemsida: www.fiskevard.se

Innehåll

1	Sammanfattning	3
2	Inledning	3
3	Material och metoder	4
3.1	Metodik elfiske	4
3.2	Bedömning av tillstånd och avvikelse	4
3.3	Bedömning av Vattendrags-Index för fisk	5
3.4	Bedömning av påverkan	6
4	Resultat och kommentarer	6
4.1	Resultat Tommarpsån	6
4.2	Resultat Verkaån	9
4.3	Bedömning av påverkan	11
4.4	Kommentarer till årets undersökning	13
5	Referenser	14
 Bilagor		
Bilaga 1	Lokalbeskrivning med foto	15

1 Sammanfattning

Under 2014 har elfiskeundersökningar utförts på 3 lokaler inom Tommarpsåns avrinningsområde på uppdrag av Österlens Vattenråd. Vattendrag som har undersökts är Tommarpsån, Kippabäcken och Komstadån. Fem olika fiskarter och en kräftart registrerades vid provfisket. Måttligt till höga tätheter av öring (*Salmo trutta*) registrerades på lokalerna i Tommarpsån och Kippabäcken, vilket visar på en låg påverkansgrad. Lokaler med avsaknad av öring eller med mycket låga tätheter indikerar på en negativ påverkan. Lokalen i Komstadån bedöms ha en betydande påverkan på grund av frånvara av öring vid fisket 2014. Tätheten av andra fiskarter som elritsa (*Phoxinus phoxinus*) och stensimpa (*Cottus gobio*) var däremot hög på lokalen i Komstadån. Stensimpa fångades även på lokalerna i Tommarpsån och i Kippabäcken, dock i låga tätheter. Stensimpa har vid tidigare undersökningar påträffats i låga tätheter i Kippabäcken men bara vid ett tillfälle i Tommarpsån (2011). Sammanfattningsvis framgår det av 2014 års elfiske att relativt stabila förhållande råder för fiskfaunan i Tommarpsån och Kippabäcken. Dessa lokaler klassas med god ekologisk status. Lokalen i Komstadån klassas med måttlig ekologisk status. Utöver öring, elritsa och stensimpa har förekomst av gädda (*Esox lucius*), nejonöga (*Lampetra spp.*) och signalkräfta (*Pasifastacus leniusculus*) påvisats vid 2014 års elfiskeundersökning.

Inom Verkaån har sex lokaler provfiskats under 2014, resultat från fem lokaler har sammanställts. Dessa är belägna från åns nedre delar (ca 2 km från åns mynning i havet) och upp till Hallamölla, vilket utgör vandringshinder för havsöring. Lokalerna i Verkaån visar på en låg påverkansgrad. Tre lokaler klassas till god, en lokal till hög och en lokal till måttlig ekologisk status. Öring och stensimpa erhöles på samtliga lokaler. Andra arter som registrerades var elritsa, lax (*Salmo salar*), nejonöga och ål (*Anguilla anguilla*).

2 Inledning

Under 2014 har 3 lokaler provfiskats i vattendrag inom Tommarpsåns avrinningsområde, vilket följer de förslag som tagits fram för vattendraget (Eklöv 2006). Inom Verkaån har elfiske utförts på sex lokaler, vilka ingår i den nationella miljöövervakningen, varav fem lokaler har undersökts från år 2000. Från de undersökta lokalerna finns elfiskedata från flera år, vilket medför att artsammansättning och beståndstätheter kan studeras över tid i dessa vattenområden. De undersökta lokalerna ingår i Österlens Vattenråds recipientkontroll. Resultatet av årets undersökning ger information om vattendragens nuvarande status som biotop för strömlevande arter som öring och stensimpa, samt tjänstgöra som kunskapsunderlag för framtida vatten- och fiskevårdsåtgärder.

Rätt tillämpat kan elfiskeundersökningar komplettera vattendragets övriga miljöövervakning. Vattenkemiska- och fysikaliska undersökningsparametrar dominerar ofta i vattendragens miljöövervakningsprogram vilket ger en relativt momentan bild över vattnets miljöförhållanden. Fiskfaunan, där förekomst respektive

avsaknad av olika fiskarter och årsklasser, ger däremot ett mått på vattnets miljöförhållanden under motsvarande period som fisken uppehållit sig i det aktuella vattenområdet. Havsöringen, som under sina första levnadsår är stationär, lämpar sig speciellt väl som en s.k. biologisk indikator på miljöförändringar, eftersom de kräver en hög syrgashalt och relativt god vattenkvalitet (Eklöv 1998).

3 Material och metoder

3.1 Metodik elfiske

Inom Tommarpsåns avrinningsområde utfördes elfiske på 3 lokaler den 24 september 2014 (tabell 5). Elfisket utfördes på uppdrag av Österlens Vattenråd. Inom Verkaån utfördes elfiske på 6 lokaler under perioden 19 - 21 augusti 2014, varav fem lokaler med data från år 2000 har sammanställts (tabell 7). Elfisket i Verkaån utfördes av Ekologgruppen på uppdrag av SLU och ingår i den nationella miljöövervakningen.

Elfisket utfördes kvantitativt, med tre genomfiskningar, på en sträcka av 25 - 50 m och genomfördes enligt rekommenderad metod från fiskeriverket och Naturvårdverkets miljöhandbok (Degerman & Sers 1999, Naturvårdsverket 2010). Ett bensindrivet elaggregat av märket Lugab, 200 volt användes. Den insamlade fisken bedövades med Benzocainum, varefter den artbestämdes, vägdes och längdmättes. Fångsteffektivitet och täthet beräknades efter Bohlin (1984), för öring beräknades årsungar (0+) respektive äldre ungar (>0+) var för sig. På varje lokal mättes bredden, medel- och maxdjup, beskuggning, strömhastigheten samt typ av bottenstrukt. Foto togs av varje lokal. Vattenprov togs för analys av pH och konduktivitet. Vid jämförelse av öringtäthet från tidigare år samt med andra år, har elfiskedata från Skånska vattendrag använts (tabell 1) (Elfiskeregistret 2009). Från elfiskeregistrets databas finns elfiskedata för de undersökta lokalerna i Tommarpsån från år 1996 för lokal 1 och från år 1991 för lokal 2 och 3. Elfiske har inte utförts årligen.

Tabell 1. Värden på öringtäthet (vandrande bestånd) i Skånska vattendrag (data från Elfiskeregistret, 090216). Tätheterna anges i antal per 100 m².

Vattendragsbredd	Vandrande bestånd			
	< 2 m	2 - 4 m	4 - 8 m	> 8 m
Öring 0+	197.0	99.9	50.2	32.4
Öring > 0+	40.1	27.7	15.4	8.0
Antal elfisken	235	445	280	286

3.2 Bedömning av tillstånd och avvikelser

Naturvårdsverkets bedömningsgrunder för miljökvantitet har använts för att bedöma tillstånd och avvikelser från jämförvärdet (Wiederholm 1999). Vid bedömning av tillstånd indikerar ett lågt samlat index, klass 1, på ett vattendragets fiskfauna består av ett stort antal arter, mycket fisk med hög andel laxfisk med hög reproduktion. Om klassning hamnar runt 3 indikerar detta att vattendraget är nära medianen för svenska vattendrag.

Höga index, klass 4-5, indikerar art- och individfattiga system med avsaknad av laxfisk, och kan tyda på att en negativ påverkan sker på vattendraget (tabell 2). Vid bedömning av avvikelse från jämförvärde indikerar ett lågt samlat index, klass 1, på ingen eller obetydlig avvikelse och höga index, klass 4-5, indikerar på stor till mycket stor avvikelse från jämförvärdet (tabell 3).

Tabell 2. Klassning av tillstånd för fisk i vattendrag.

Tillstånd, fisk		
Klass	Benämning	Samlat index
1	Mycket lågt samlat index	< 2
2	Lågt samlat index	2.0 - 2.5
3	Måttligt högt samlat index	2.5 - 3.6
4	Högt samlat index	3.6 - 4.0
5	Mycket högt samlat index	> 4.0

Tabell 3. Klassning av avvikelse från jämförvärden för fisk i vattendrag.

Avvikelse från jämförvärde, fisk		
Klass	Benämning	Samlat index
1	Ingen eller obetydlig avvikelse	< 2.8
2	Liten avvikelse	2.8 - 3.3
3	Tydlig avvikelse	3.3 - 4.5
4	Stor avvikelse	4.5 - 4.9
5	Mycket stor avvikelse	> 4.9

3.3 Bedömning av Vattendrags-Index för fisk

Den ursprungliga fiskfaunan i rinnande vatten påverkas huvudsakligen av tre faktorer, invandringshistoria, fysiska och kemiska förutsättningar samt biologiska interaktioner. Fiskfaunan påverkas också av olika miljöstörningar såsom, försurning, eutrofiering, fysiska ingrepp, kanalisering, dämningar vid vattenkraftverk mm. Fiskens påverkan är olika stark för olika arter beroende på deras anpassningar. Fiskfaunan på en given lokal kan ge en indikation på hur påverkad fiskfaunan är av olika miljöstörningar. Ett nytt vattendrags-index har tagits fram som bedömer den ekologiska statusen för fisk i rinnande vatten (Naturvårdsverket 2007). Sex parametrar ingår i Vattendragsindex (VIX) för att mäta generell påverkan:

1. Sammanlagd täthet av öring och lax.
2. Andel toleranta individer.
3. Andel lithofila individer (arter som leker på grus och sten).
4. Andel toleranta arter.
5. Andel intoleranta arter
6. Andel laxfiskarter som reproducerar sig på lokalen.

Från dessa parametrar beräknas sedan ett index som delas in i fem olika klasser (tabell 4).

Tabell 4. Klassning av ekologisk status för fisk i vattendrag.

Ekologisk status, Vattendrags-IndeX	
Klass	Bedömning
1	Hög
2	God
3	Måttlig
4	Otillfredsställande
5	Dålig

3.4 Bedömning av påverkan

Index används för att beskriva tillstånd och avvikelser. För att kunna göra en bedömning av påverkan kan dessa index användas för att sammanfatta resultaten. Tre olika klasser har därför använts för att ange påverkansgraden.

1. Ingen eller obetydlig påverkan
2. Betydlig påverkan
3. Stark eller mycket stark påverkan

Lokaler med ingen eller obetydlig påverkan har låga till mycket låga index för tillstånd, avvikelse och ekologisk status. Lokaler där öring saknas eller förekommer i låga tätheter och har måttligt till höga index bedöms att ha en betydlig påverkan. Lokaler med stark till mycket stark påverkan har höga index för tillstånd och avvikelse (klass 4-5). Påverkan kan utgöras av organiska föroreningar, låga syrgasvärden, låga pH-värden, höga halter av giftiga ämnen såsom ammonium, samt fysisk förändring av vattendraget som dikning och förändrad markanvändning.

4 Resultat och kommentarer

4.1 Resultat Tommarpsån

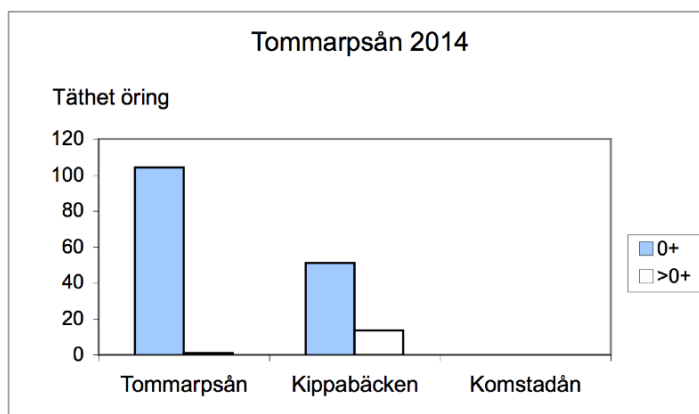
De undersökta lokalerna (tabell 5) som elfiskades skiljde sig åt, dels i artförekomst och dels i öringtäthet (tabell 6, figur 1). Öring registrerades på två lokaler med varierande tätheter för de olika åldersklasserna (figur 1). Stensimpa erhöles på samtliga lokaler, med riklig förekomst i Komstadån. Övriga arter som registrerades var elritsa, nejonöga, gädda och signalkräfta (tabell 6). Vid fisket låg vattentemperaturen mellan +10,5 och +11,4 °C. Konduktiviteten mättes till 42 - 60 mS/m och pH till 7,9 - 8,0.

Tabell 5. Åbredd (m), lokalens längd (m), medel- och maxdjup (m), medelström (m/s) samt dominerad substrat på elfiskelokalerna i Tommarpsån.

Lokal	Koordinater	Bredd	Längd	Medel- djup	Max- djup	Medel- ström	Substrat
1. Tommarpsån	615695;140295	9,6	25	0,20	0,40	0,3	grus-sten
2. Kippabäcken	615772;140050	2,1	25	0,30	0,65	0,3	sand-sten
3. Komstadån	615997;139404	3,6	25	0,30	0,45	0,3	grus-sten

Tabell 6. Beräknad täthet för öring (0+ anger årsungar, >0+ anger äldre öring), elritsa, stensimpa, gädda, mört, ål och signalkräfta vid 2014 års elfiske.

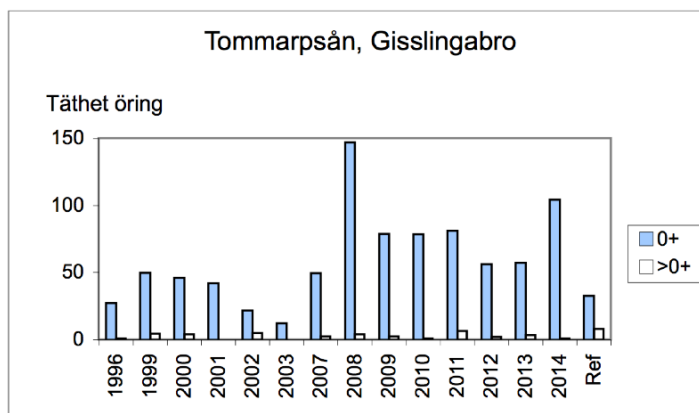
Lokal	öring		elritsa	gädda	nejon- öga	sten- simpa	signal- kräfta
	0+	>0+					
1. Tommarpsån	104,3	0,8	9,8			0,9	
2. Kippabäcken	51,0	13,4	207,1		1,9	4,1	
3. Komstadån			80,5	1,1		143,4	3,3

Figur 1. Täthet av öring (antal/100 m²) fångad vid elfiske 2014 på de undersökta lokalerna, 1 - 3. 0+ anger årsungar och >0+ äldre öring.

Lokal 1. Tommarpsån, Gisslingabro

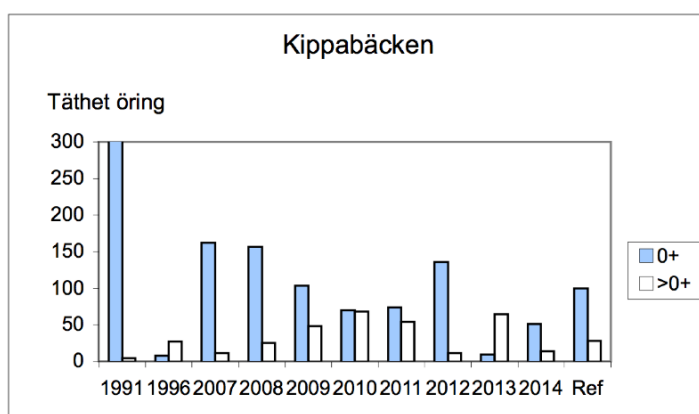
Lokalen är belägen i Tommarpsån sydväst Järrestad vid Gisslingabro, har tidigare undersökts under perioden 1996 till 2013. Tätheten av öring har under perioden legat relativt högt och i nivå eller högre med jämförvärdet för Skånska vattendrag (figur 2, tabell 1). Vid fisket 2014 var tätheten av årsungar över medelvärdet för perioden och över jämförvärdet för Skånska vattendrag (tabell 1, figur 2). Andra arter som fångades 2014 var elritsa och stensimpa (tabell 6). Stensimpa har vid tidigare undersökningar endast fångats vid ett tillfälle (2011). Längre uppströms i Tommarpsån förekommer däremot stensimpa rikligt.

Figur 2. Täthet av öring (antal/100 m²) fångad vid elfiske på lokal 1 i perioden 1996-2014. 0+ anger årsungar och >0+ äldre öring. Ref. anger elfiskeregistrets jämförvärde (tabell 1).

Lokal 2. Kippabäcken

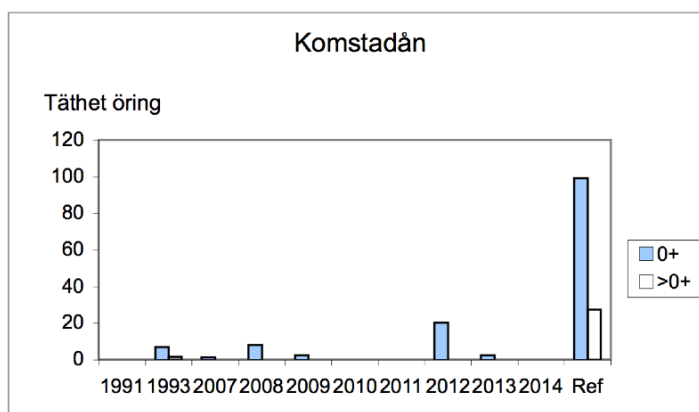
Lokalen är belägen i tillflödet Kippabäcken vid Tommarp, har tidigare undersökts under perioden 1991 till 2013. Tätheten av öring har vid dessa undersökningar varierat från mycket höga till måttligt låga. Vid fisket 2014 var tätheten av öring lägre än jämförvärdet för Skånska vattendrag (tabell 1, figur 3). Andra arter som fångades 2014 var elritsa, nejonöga och stensimpa (tabell 6). Vid tidigare fisken har elritsa, nejonöga, stensimpa, ål och öring registrerats.

Figur 3. Täthet av öring (antal/100 m²) fångad vid elfiske på lokal 2 i perioden 1991-2014. 0+ anger årsungar och >0+ äldre öring. Ref. anger elfiskeregistrets jämförvärde (tabell 1). Värdet på 0+ vid fisket 1991 var 474 (antal/100 m²).

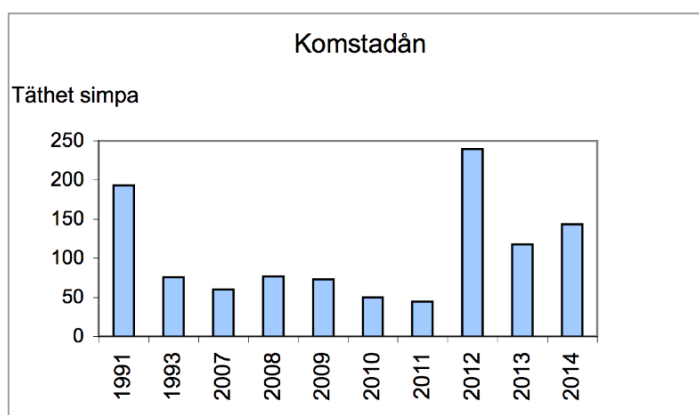
Lokal 3. Komstadån, Gårdslösa

Lokalen är belägen ca 1 km nedströms Smedstorpsdammen, har tidigare undersökts under perioden 1991 till 2013. Tätheten av öring har vid dessa undersökningar varit mycket låga. Vid fisket 2014 erhöles ingen öring (figur 4). Andra arter som fångades var stensimpa, elritsa, gädda och signalkräfta (tabell 6). Tätheten av stensimpa har legat på hög nivå under perioden 1991-2014 (figur 5).

Figur 4. Täthet av öring (antal/100 m²) fångad vid elfiske på lokal 3 i perioden 1991-2013. 0+ anger årsungar och >0+ äldre öring.

Figur 5. Täthet av stensimpa (antal/100 m²) fångad vid elfiske på lokal 3.

4.2 Resultat Verkaån

Lokalerna (tabell 7) i Verkaån skiljde sig åt, dels i artförekomst och dels i öringtäthet (tabell 8, figur 6). Öring och stensimpa registrerades på samtliga lokaler med varierande tätheter (figur 6, tabell 8). Nejonöga erhöles på tre lokaler. Andra arter som registrerades var elritsa, lax, signalkräfta och ål (tabell 8).

Tabell 7. Åbredd (m), lokalens längd (m), medel- och maxdjup (m), vattenhastighet samt dominerad substrat på elfiskelokalerna i Verkaån 2014.

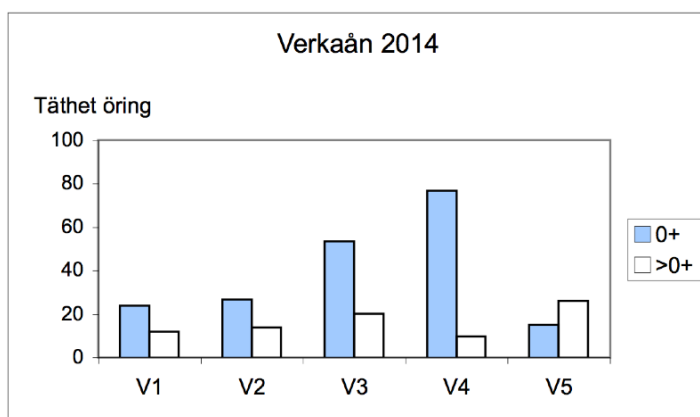
Lokaler Verkaån	Koordinater	Bredd	Längd	Medel-djup	Max-djup	Vatten-hastigh	Substrat
1. Öradekaren	617801;139782	7,5	25	0,34	0,70	strömt	sand-sten
2. Järnvägsbr	617842;139560	6,9	25	0,30	0,65	strömt	grus-block
3. Trulsbo	617952;139272	7,9	28	0,24	0,50	strömt	grus-sand
4. Ådala	617803;139031	6,7	33	0,17	0,40	strömt	sten-grus
5. Hallamölla	617689;138791	6,5	50	0,34	0,60	strömt	block-sten

Från elfiskeregistrets databas finns elfiskedata från de undersökta lokalerna från år 2000 (figur 6). Vid fisket 2014 erhöles de högsta tätheterna på lokalen vid Ådala (tabell 8).

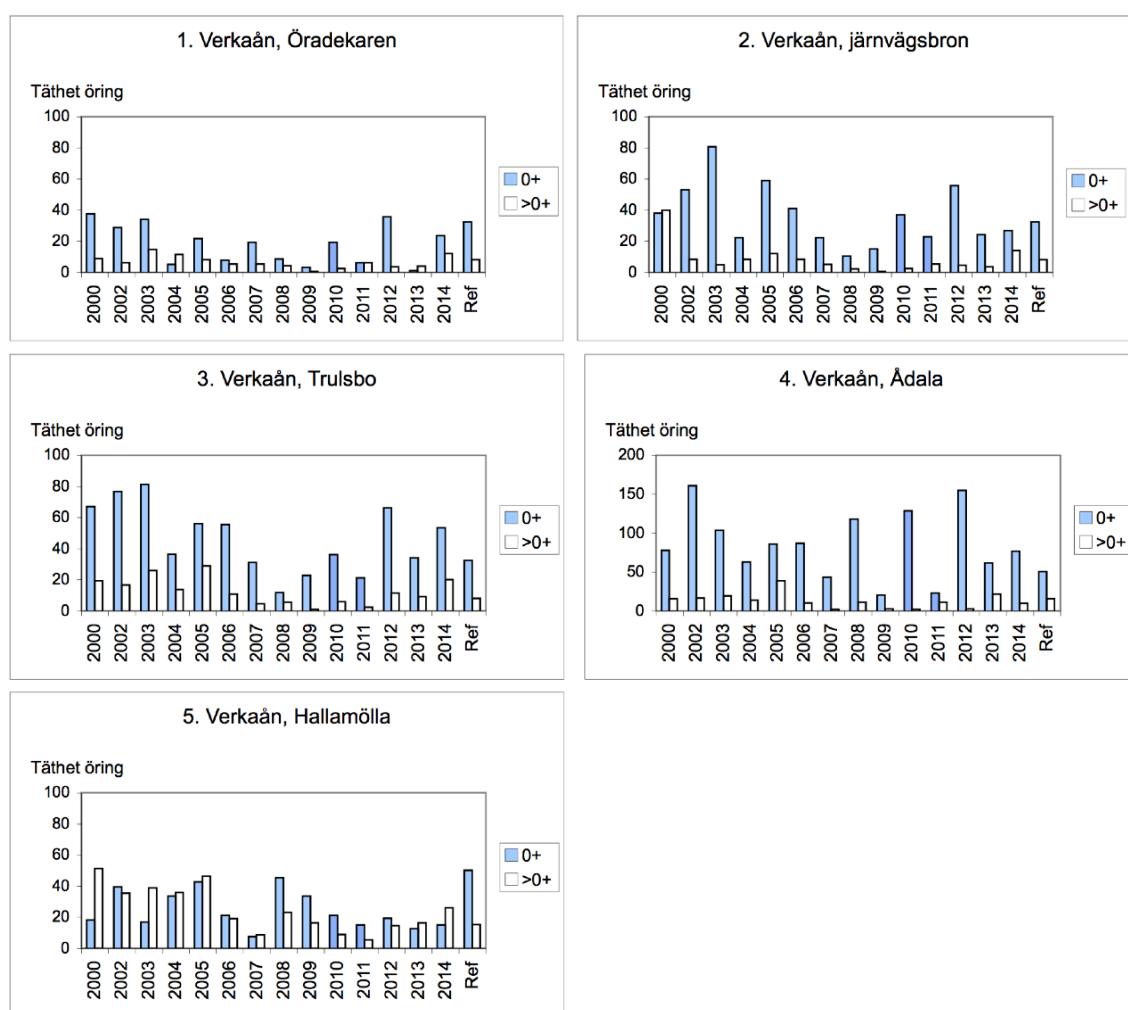
Tabell 8. Beräknad täthet för öring (0+ anger årsungar, >0+ anger äldre fisk), elritsa, lax (>0+), nejonöga, stensimpa och ål vid 2014 års elfiske.

Lokaler Verkaån	öring		elritsa	lax	nejon-öga	sten-simpa	ål
	0+	>0+					
1. Öradekaren	23,7	12,0			0,7	8,9	
2. Järnvägsbr	26,8	13,9		1,2	2,2	29,2	
3. Trulsbo	53,4	20,1				15,1	
4. Ådala	76,6	9,8				41,2	
5. Hallamölla	15,1	26,0	12,1		0,4	38,5	0,3

Vid tidigare fisken har abborre, lax, nejonöga, elritsa, regnbåge, stensimpa, signalkräfta, ål och öring registrerats (2000-2013). De vanligast förekommande arterna i Verkaån är stensimpa och öring.

Figur 6. Täthet av öring (antal/100 m²) fångad vid elfiske 2014 på de undersökta lokalerna, 1 – 5 i Verkaån. 0+ anger årsungar och >0+ äldre öring.

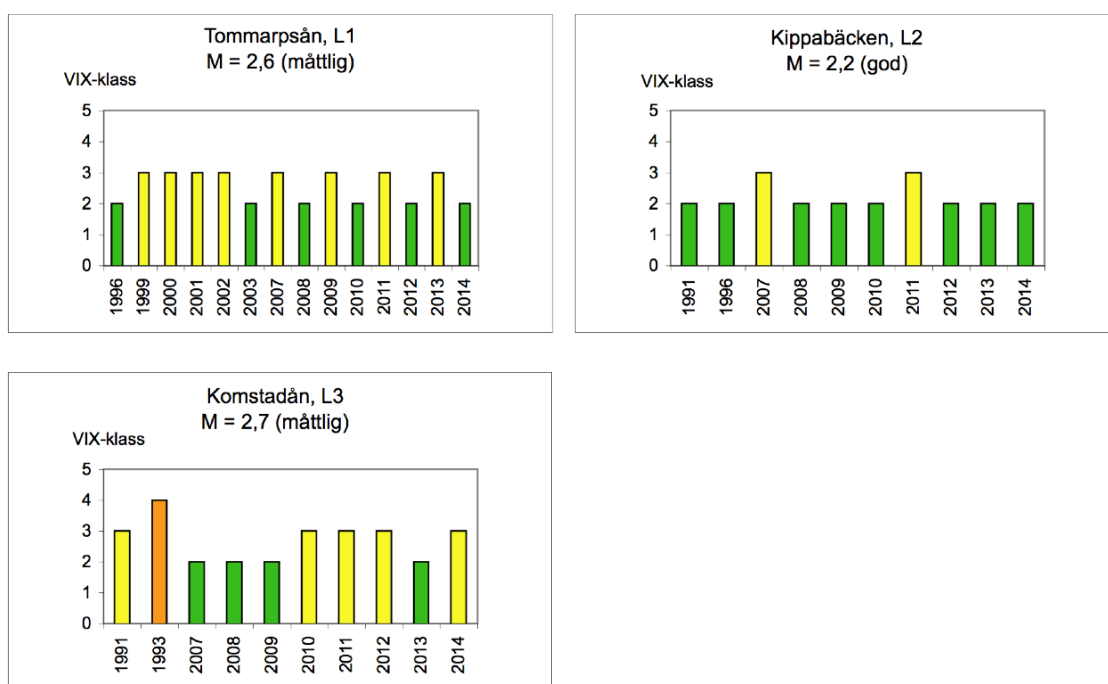
Figur 7. Täthet av öring (antal/100 m²) fångad vid elfiske på lokal 1 - 5 i Verkaån under perioden 2000-2014. 0+ anger årsungar och >0+ äldre öring. Ref. anger elfiskeregistrets jämförvärde (tabell 1).

4.3 Bedömning av påverkan

De undersökta lokalerna i Tommarpsån och Kippabäcken visar på ingen eller obetydlig påverkan vid undersökningen 2014. Dessa lokaler klassas med god ekologisk status för fisk (tabell 7, figur 6). Lokalen i Komstadån visar på en betydande påverkan på grund av att ingen öring erhöles, lokalen klassas med måttlig ekologisk status (tabell 7, figur 8).

Tabell 9. Antal arter, individtäthet (antal/100 m²), biomassa (vikt i gram/100 m²), täthet laxfisk (antal/100 m²), bedömning av tillstånd, avvikelse, ekologisk status och bedömning av påverkan för Tommarpsån år 2014.

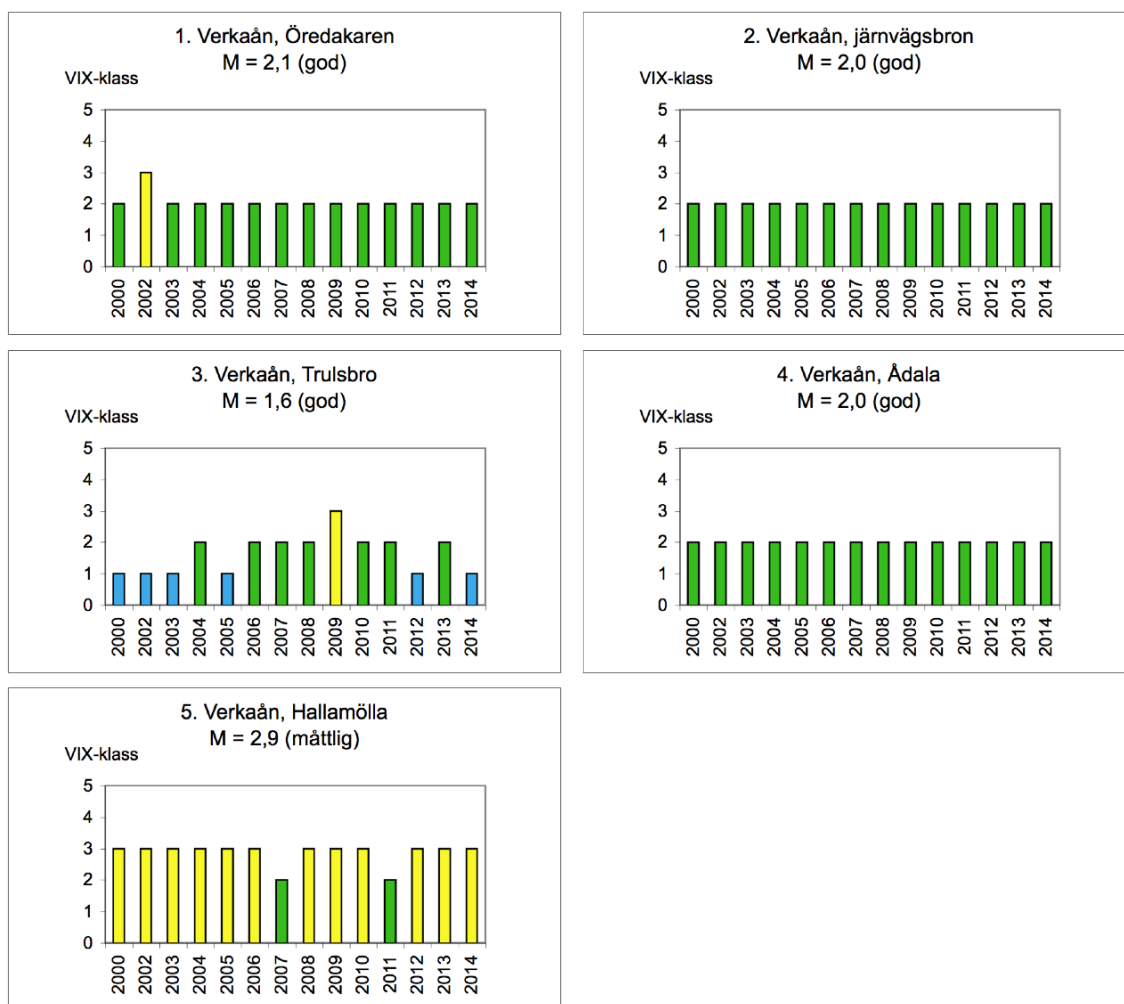
Vattendrag	Tommarpsån	Kippabäcken	Komstadån
Lokal	1	2	3
Antal arter	3	4	4
Individtäthet	116	278	228
Biomassa	747	1083	340
Täthet, laxfisk	105	64	0
Tillstånd, SNV	1,8	2,0	3,2
Jämförvärde, SNV	1,0	1,4	2,6
Vattendrags-IndeX	2	2	3
Bedömning påverkan	1	1	2

Figur 8. Klassning av ekologisk status för fisk för de undersökta lokalerna i Tommarpsån, enligt tabell 4.

Tabell 10. Antal arter, individtäthet (antal/100 m²), biomassa (vikt i gram/100 m²), täthet laxfisk (antal/100 m²), bedömning av tillstånd, avvikelse, ekologisk status och bedömning av påverkan för Verkaån år 2014.

Vattendrag	Verkaån					
	Lokal	1	2	3	4	5
Antal arter		3	4	2	2	5
Individtäthet		45	73	89	128	92
Biomassa		298	297	459	424	929
Täthet, laxfisk		36	42	74	86	41
Tillstånd, SNV		2,4	2,8	2,4	2,6	2,0
Jämförvärde, SNV		1,4	1,9	1,4	1,9	1,9
Vattendrags-Index		2	2	1	2	3
Bedömning påverkan		1	1	1	1	1

Figur 9. Klassning av ekologisk status för fisk för de undersökta lokalerna i Verkaån, enligt tabell 4.

De undersökta lokalerna i Verkaån visar på ingen eller obetydlig påverkan vid undersökningen 2014 (tabell 10). Tre lokaler klassas med god ekologisk status, en lokal med hög och en lokal med måttlig ekologisk status (figur 9). Förekomst av ål på lokalen vid Hallamölla medför att

denna lokal klassas med måttlig ekologisk status. Denna lokal har under perioden 2000 – 2014 klassats till måttlig ekologisk status vid 12 tillfällen av 14 (figur 9). Orsaken är förekomst av ål, som regel endast en eller två individer. Ålen bedöms som en tolerant art och medför i beräkningarna av vattendrags-index för fisk, att en lokal som regel klassas ner ett steg vid förekomst av ål (även enstaka individer). Ålen är en vanlig art i de nedre delarna av Skånska vattendrag och behöver inte direkt medföra att vattenkvaliteten är sämre vid förekomst av enstaka ålar. Riklig förekomst av ål indikerar å andra sidan på hög näringsgrad.

4.4 Kommentarer till årets undersökning

Havsöring kan vandra upp till samtliga undersökta lokaler, dock med en viss variation av antalet stigande lekfiskar. Uppvandringen har sedan 1989 legat på 2000 - 4000 öringar per säsong, med rekord upp till 8444 (SFS 2002). I jämförelse med andra år med motsvarande miljöförhållande (åbredd, djup och substratstorlek) har öringtätheterna i Tommarpsån och Kippabäcken varit i nivå med andra vattendrag i Skåne. Frånvaro av öring i Komstadån indikerar på någon form av störning. Tätheten av öring har vid tidigare undersökningar varit mycket låg. Detta trots att den undersökta sträckan utgörs av en strömmande biotop med grus, sten och block, vilket borde utgöra en lämplig biotop för öring (bilaga 1). Inga kända vandringshinder finns nedströms de undersökta lokalerna.

Årets undersökning visar på en låg påverkansgrad på lokalerna i Tommarpsån och Kippabäcken. Överlag visar lokalerna på höga fisktätheter jämfört med tidigare år.

Fiskfaunans sammansättning på lokalen i Tommarpsån (L1) är troligtvis ett resultat av tidigare föroreningsituationer. Vid provfiske på denna lokal under perioden 1996-2014 har stensimpa registrerats vid två tillfällen (2011, 2014) och då enstaka individer. Detta beror troligtvis på att arten ej har lyckats återkolonisera från åns övre delar där den förekommer rikligt. Höga tätheter av öring (0+) på lokalen i Tommarpsån (L1) indikerar på god vattenkvalité. Öringen är mycket känslig under vissa perioder under året. Till exempel, under våren när öringynglen har kläckts men fortfarande ligger nedgrävda i grusbotten, behövs ett syrgasvärde på över 9 mg/l för att öringen ska överleva (Rubin & Glimsäter 1996). Vidare är öringen känslig för höga värden av ammonium (>0.4 mg/l) under motsvarande period (Alabaster & Lloyd 1982).

5 Referenser

- Alabaster, J. & Lloyd, R, 1982. Water Quality Criteria for Freshwater Fish. Butterworths, pp 361.
- Bohlin, T. 1984. Kvantitativt elfiske efter lax och öring - synpunkter och rekommendationer. Inf. Sötvattenlab. Drottningholm. 4: 1-33.
- Eklöv, A. 2006. Fiskar och fiske i nio Österlenåar. Österlens Vattendragsförbund.
- Eklöv, A. 1998. The distribution of brown trout (*Salmo trutta* L.) in streams in southern Sweden. Doctoral thesis. Department of Ecology. Lund University.
- Eklöv, A. 2011. Fiskundersökningar i Tommarpsån 2011. Österlens Vattenråd
- Eklöv, A. 2013. Fiskundersökningar i Tommarpsån 2012. Österlens Vattenråd
- Eklöv, A. 2014. Fiskundersökningar i Tommarpsån och Verkaån 2013. Österlens Vattenråd
- Degerman, E. & Sers, B. 1999. Elfiske. Standardiserat elfiske och praktiska tips med betoning på säkerhet såväl för fisk som fiskare. Fiskeriverket information 1999:3.
- Naturvårdsverket 2010. Elfiske i rinnande vatten. Version 1:5, 2010-05-05. Naturvårdsverkets handbok för miljöövervakning. 15s.
- Naturvårdsverket 2007. Handbok 2007:4. Bilaga A, bedömningsgrunder för sjöar och vattendrag, fisk i vattendrag. Utgåva 1, december 2007. 84-102.
- Rubin, J-F. & Glimsäter, C. 1996. Egg-to-fry survival of the sea trout in some streams of Gotland. *Journal of Fish Biology*, 48, 585-606.
- Simrishamns Fiskevård & Sportfiskeförening. 2002. Jubileumsskrift 1952-2002. 40s.
- Wiederholm, T. (Ed.) 1999. Bedömningsgrunder för miljö kvalitet, sjöar och vattendrag. Naturvårdsverket, rapport 491.

Lokalbeskrivning med foto

Lokalen i Tommarpsån är belägen sydväst om Järrestad uppströms Gisslingabro, har undersökts under perioden 1996-2014. Arter som har registrerats är elritsa, gädda, nejonöga, mört, stensimpa, ål och öring.

Lokalen i Kippabäcken är belägen nedströms en järnvägsbro intill Idrottsplatsen i Tommarp, har undersökts under perioden 1991-2014. Arter som har registrerats är elritsa, nejonöga, stensimpa, ål och öring.

Lokalen i Komstadån (Gårdslösa) är belägen i anslutning till en vägbro, har undersökts under perioden 1991-2014. Arter som har registrerats är elritsa, id, mört, stensimpa, gädda, signalkräfta och öring.